

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa: **L., s.r.o.**, *zastúpeného advokátom JUDr. R. S.*, proti odporcovi: **Mesto Námestovo**, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutia odporcu č. 2896/2007 zo dňa 7. januára 2008, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 23 Sp 13/2008-93 zo dňa 13. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 23 Sp 13/2008-93 zo dňa 13. októbra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu č. 2896/2007 zo dňa 7. januára 2008, ktorým odporca podľa § 30 a § 35 ods. 1 písm. i) zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave a za použitia vyhl. č. 311/1996 Z.z. Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky a za porušenie ust. § 18 ods. 4 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave a § 13 ods. 1 písm. d), e) a f) vyhl. č. 311/1996 Z.z. uložil navrhovateľovi pokutu vo výške 20 000 Sk. Navrhovateľ bol

uznaný vinným zo spáchania priestupku v cestnej doprave tým, že pri kontrole dňa 12. októbra 2007 prevádzkoval motorové vozidlá Fiat Punto ev.č. X. a Fiat Brava ev.č. X. ako vozidlá taxislužby, ktoré neboli vybavené taxametrom schváleného typu, neboli označené v súlade s vyhláškou č. 311/1996 Z.z. a na vozidlách neboli umiestnené základné sadzby cestovného. V dôvodoch rozsudku krajský súd konštatoval, že v priestupkovom konaní bolo spáchanie priestupku žalobcovi jednoznačne preukázané, že navrhovateľ predmetné vozidlá s ohľadom na nájomnú zmluvu č. 2004/22/T z 15. júla 2004, uzavretú medzi ním ako nájomcom a C. J. N. ako prenajímateľom používal na prevádzkovanie vnútroštátnej taxislužby a nie verejnej osobnej cestnej dopravy. Obranu navrhovateľa považoval krajský súd za účelovú a nepodloženú aj s ohľadom na skutočnosť, že nepreukázal prevádzkovanie taxislužby inými vozidlami, než na ktorých boli zistené porušenia zákona a taktiež dôkazmi nepreukázal iný účel nájmu miesta pred obchodným domom C. J. N. než na prevádzku predmetu činnosti verejnej taxislužby.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a to z dôvodu, že nevykonáva medzinárodnú a ani vnútroštátnu taxislužbu, ale vykonáva verejnú osobnú cestnú dopravu, ktorá nespadá do pôsobnosti zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave, ale spadá do pôsobnosti zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní a teda kontrolu mohol vykonávať len živnostenský úrad a nie odporca a predmetné rozhodnutie odporcu považuje za obmedzenie jemu zaručeného ústavného práva podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Navrhol podľa § 205 ods. 2. O.s.p. a podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu a že navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti. Napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny potvrdiť a odvolanie navrhovateľa zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal na nariadenom pojednávaní a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Odvolací súd rozhodol o nariadení odvolacieho pojednávania, na ktoré boli predvolaní účastníci konania predvolaním z 22. októbra 2009 a ktoré bolo doručené právnenému zástupcovi navrhovateľa dňa 29. októbra 2009

a odporcovi 28. októbra 2009. Zúčastniť sa pojednávania nevyužil žiadny z účastníkov konania. Odporca sa na pojednávanie vytýčené na deň 18. novembra 2009 nedostavil, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a žiadal rozhodnúť v jeho neprítomnosti. Navrhovateľ sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčast' neospravedlnil a ani písomne nepožiadal o odročenie pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený na pojednávaní dňa 18. novembra 2009 v neprítomnosti účastníkov (§ 101 ods. 2 a § 156 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p.).

Predmetom súdneho preskúvacieho konania bolo rozhodnutie o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č. 2896/2007 zo dňa 7. januára 2008 podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p., ktoré bolo potvrdené napadnutým rozsudkom krajského súdu.

Najvyšší súd SR sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že v správnom konaní bolo porušenie § 18 ods. 4 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave a vyhl. č. 311/1996 Z.z. navrhovateľovi preukázané tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a že v rámci správnej úvahy správny orgán v danej veci uložil primeranú sankciu podľa § 35 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave a že obranu žalobcu je potrebné považovať za obranu účelovú s cieľom vyhnúť sa sankcii, pretože navrhovateľ ani odvolací súd nepresvedčil o tom, že by na prenajatom mieste pred obchodným domom T. v N. vykonával neverejnú cestnú osobnú dopravu pre zamestnancov spoločnosti C. J. v N..

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 543/2003 Z.z. o organizácii štátnej správy na úseku cestnej dopravy a pozemných komunikácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov štátnu správu na úseku cestnej dopravy a pozemných komunikácií vykonávajú obce a samosprávne kraje v rozsahu ustanovenom osobitnými predpismi.

Podľa § 18 ods. 4 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave na taxislužbu možno použiť iba osobné auto, ktoré je označené popri obchodnom mene dopravcu nápisom TAXI na streche a na oboch bokoch, má zabudovaný funkčný taxameter schváleného typu 22) a viditeľne umiestnené základné sadzby cestovného.

Podľa § 30 písm. f) zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave obec pri výkone samosprávy ukladá dopravcom pokuty za porušenie povinností (§ 35 ods. 1 a 2).

Podľa § 35 ods. 1 písm. i) zákona č. 168/1996 z.z. o cestnej doprave správny orgán uloží pokutu do 200 000 Sk dopravcovi, ktorý porušuje povinnosti pri výkone taxislužby (§ 18), v nákladnej cestnej doprave (§ 19 a 20) a v medzinárodnej cestnej doprave (§ 21, 21a až 21d, 24, 24a, § 25 ods. 2 a 4 a § 26 ods. 1.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, 29) ak ďalej nie je ustanovené inak.

Podľa § 34 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Zo spisu odporcu bolo zistené, že odporca vykonal vo veci náležité dokazovanie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 34 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, t.j. každý jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a záver, ku ktorému odporca dospel, zodpovedal vykonanému dokazovaniu a zásadám logického myslenia uvažovania a primeranosti udelenej sankcie. Pri správnej úvahe o udelení výšky sankcie za spáchaný priestupok odporca nevybočil z jej rámca a pri vydávaní sa vyporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom krajského súdu, že navrhovateľ porušil ust. § 18 ods. 4 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave a § 13 ods. 1 písm. d), e) a f) vyhl. č. 311/1996 Z.z., za čo mu odporca uložil pokutu vo výške 20 000 Sk. Navrhovateľ žiadnym hodnoverným spôsobom odvolaciemu súdu nepreukázal, že pri kontrole dňa 12. októbra 2007 neprevádzkoval motorové vozidlá Fiat Punto ev.č. X. a Fiat Brava ev.č. X. ako vozidlá určené na prevádzkovanie podnikateľskej činnosti neverejná osobná cestná doprava, ale ako vozidlá verejnej taxislužby a že tieto predmetné vozidlá by boli vybavené taxametrom schváleného typu, boli označené v súlade s vyhláškou č. 311/1996 Z.z. a na vozidlách boli umiestnené základné sadzby cestovného. Ďalej mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ uzavrel dňa 15. júla 2004 ako nájomca s prenajímateľom C. J. N., spotrebné družstvo zmluvu č. 2004/22/T o nájme pozemku o výmere 11,75m² – parkovacie miesto pred supermarketom T., za účelom

prevádzkovania podnikateľskej činnosti – vnútroštátnej taxislužby. Na základe toho mal potom odvolací súd za dostatočne preukázané, že v konaní rozhodoval príslušný orgán, nakoľko išlo o prevádzkovanie taxislužby a k porušeniu zákona zo strany navrhovateľa došlo takým spôsobom, ktorý má za následok uloženie sankcie podľa § 35 ods. 1 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave.

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa ohľadom porušenia čl. 35 bod 1. Ústavy Slovenskej republiky, že mu bolo zabránené slobodne podnikat', považuje odvolací súd toto tvrdenie za účelové. Odporca iba udelil sankciu v súlade so zákonom po zistení, že navrhovateľ nedodržiaval ust. § 18 ods. 4 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave, pričom však odporca žiadnym spôsobom nebránil, aby navrhovateľ podnikal aj v neverejnej cestnej osobnej doprave, na ktorú má udelené živnostenské oprávnenie. O tom, že by k takémuto konaniu zo strany odporcu došlo navrhovateľ žiadny dôkaz nepredložil. Odporca len v rámci zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave začal s navrhovateľom administratívne konanie o uložení sankcie za zistené porušenie zákona, ktoré je plne v kompetencii odporcu. O porušení navrhovateľovho ústavného práva by mohlo ísť iba v tom prípade, ak by odporca zakázal alebo obmedzil navrhovateľovi vykonávať činnosti, ktoré má uvedené v predmete činnosti. To, že sa navrhovateľ s prenajímateľom dohodol, že na predmetných pozemkoch prenajímateľa bude vykonávať podnikateľskú činnosť – verejnú taxislužbu, bolo však slobodnou vôľou a rozhodnutím navrhovateľa, a do tejto jeho podnikateľskej aktivity odporca žiadnym spôsobom nezasiahol. Ak by aj neskôr po uzavretí nájomnej zmluvy došlo k zmene účelu nájmu, mal o tom predložiť písomný doklad, to však navrhovateľ počas konania pred odporcom a ani pred súdmi neurobil a preto účel, že na danom mieste prevádzkoval neverejnú cestnú osobnú dopravu, ani nepreukázal.

Podľa odvolacieho súdu správny orgán postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a v súlade s zákonom č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave ako aj vykonávacím predpisom, t.j. vyhl. č. 311/1996 Z.z. a náležite zistil skutkový stav, aby mohol o veci rozhodnúť a všetky vykonané dôkazy boli postačujúce na prijatie záverov o porušení zákonnej povinnosti navrhovateľom, ktoré je kvalifikované ako porušenie ust. § 18 ods. 4 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave a ust. § 13 ods. 1 písm. d), e) a f) vyhl. č. 311/1996 Z.z., za ktoré bola uložená správnym orgánom navrhovateľovi pokuta vo výške 20 000 Sk podľa § 35 ods. 1 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave a ktorá mohla byť uložená až vo výške do 200 000 Sk. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu,

ktorým rozhodnutie potvrdil, považuje za vecne správny a preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý nemal v konaní úspech nepriznal náhradu trov odvolacieho konania a odporcovi náhrada trov konania nepatrí zo zákona.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. novembra 2009

JUDr. Elena Kováčová v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová